

δὲ πρὸς αὐτοὺς συγκαταβατικός· ὑπομένω πρῶως τὰς δυστροπίας των· πολλὰς θωπείας μόνον δὲν κάμνω πρὸς αὐτοὺς καὶ οὔτε πολὺ ἀνησυχῶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ των.

Ἐκ φύσεως εἰμι ἥκιστα περιεργὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι διεγείρει τῶν ἄλλων τὴν περιεργίαν. Εἰμι λίαν ἐχέμυθος, ὀλιγωτέραν δὲ ἢ πᾶς ἄλλος εὐρίσκω δυσκολίαν εἰς τὸ νὰ τηρήσω μυστικὸν ὅ,τι μοὶ ἀνακινούται ἐμπιστευτικῶς. Φυλάττω ἀκριβέστατα τὸν λόγον μου, οὐδέποτε παραβαίνων αὐτόν, οἰαδῆποτε καὶ ἂν ἔχη ἐπακόλουθα ἢ ἐκτέλεσις τῶν ὑπεσχημένων· τὴν ἔξιν δὲ ταύτην ἔκαμα νόμον ἀπαράβατον τοῦ βίου μου. Πρὸς τὰς γυναῖκας εἰμι εἰς ἄκρον ἀβρός· οὐδέποτε δέ, νομίζω, με ἐξέφυγεν ἐνώπιον αὐτῶν λόγος ἱκανὸς νὰ τὰς ἐνοχλήσῃ. Ἡ μετ' αὐτῶν συναναστροφή, ἐὰν τύχῃσιν εὐφρεῖς, μοὶ ἀρέσκει πλείοτερον ἢ ἡ μετ' ἀνδρῶν· διότι ἐν αὐτῇ αἰσθάνεται τις γλυκεῖάν τινα εὐχαρίστησιν, ἣν οὐδαμῶς εὐρίσκει εἰς τὴν μετ' ἀνδρῶν ἀναστροφήν· πλὴν δὲ τούτου μοὶ φαίνεται ὅτι αἱ γυναῖκες ὁμιλοῦσι μετὰ πλείονος σαφηνείας, καὶ ἐξετάζουσι τὸ θέμα περὶ οὗ ὁ λόγος, μετ' ἰδιαιτέρας τινὸς χάριτος. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας ἐρωτολογίας, μετεχειρίσθη ἄλλοτε αὐτὰς ὀλίγον· ἤδη ὅμως παρητήθη πλεόν ἀπὸ τὰ τοιαῦτα νεανικὰ κομψεύματα καίτοι νέος ἔτι· ἀπορῶ δὲ πῶς εὐρίσκονται ἀκόμη ἄνδρες ἀγαθοὶ ἀρεσκόμενοι εἰς τὰ τοιαῦτα νεανισύματα.

Μοὶ ἀρέσκουν ὑπερβαλλόντως αἱ γενναῖαι ὁρμαί, ἅτε ἐμφαίνουσαι τῆς ψυχῆς τὸ μέγεθος· καίτοι δὲ ἐν τῇ ἐξ' αὐτῶν διεγειρομένη ἀνησυχία ὑπάρχει τι τὸ προσκρούον εἰς τὴν αὐστηράν φρόνησιν, ἐξ ἄλλου ὅμως τοσοῦτον συμβιβάζονται πρὸς τὴν γνησιωτάτην ἀρετήν, ὥστε νομίζω ὅτι οὐχὶ δικαίως ἤθελε τις καταδικάσει αὐτάς. Ἐγῶ, ὅστις γινώσκω ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν εὐαισθησίαν καὶ δύναμιν εἰς τὰ σφοδρὰ αἰσθήματα τοῦ ἔρωτος, ἐὰν ποτε ἤθελον ἐρωτευθῆ, βεβαίως τοιοῦτον θὰ ἦεν τὸ αἶσθημα, ὅπερ θέλει με κυριεύσει· ἀλλ' ὡς νῦν ἔχω, ἡ τοιαύτη γνώμη μου δὲν πιστεύω νὰ δοκιμασθῇ ποτε εἰς τὴν καρδίαν μου.

Γ. ΚΑΛΔΟΝΗΣ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΑΣΥΛΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ.

Κατὰ τὸ 1869 συνέστη ἐν Βερολίῳ φιλανθρωπικὴ ἐταιρία νεκτερινῶν ἀσύλων διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, τῆς ὁποίας αἱ καταστατικαὶ πληροφορίες ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τέλους 1878 διενυκτέρευσαν ἐν τοῖς ἀσύλοις αὐτοῖς 548,919 ἄνδρες—19,534 παῖδες—1,408 βρέφη—67,451 γυναῖκες—καὶ 70,555 νεάνιδες. Κατὰ μόνον τὸ 1878 διενυκτέρευσαν 120,720 ἄνθρωποι, ἦτοι 106,183 ἄρρηνες καὶ 14,535 θήλειες. Αἱ δαπάναι τῆς ἐταιρίας ἀνέβησαν εἰς 204,222 μάρκων (=1 1/4 νέας δραχμῆς) καλυφθεῖσαι ὑπὸ τῶν

εἰς 481,939 μάρκ. ἀναβιβαζομένων κεφαλαίων τῆς ἐταιρίας, ἧτις ἀρχίσασα ἀπὸ τῶν μισθουμένων κτιρίων σήμερον λειτουργεῖ ἀπὸ ἰδιοκτητῶν αὐτῆς.

Κατὰ πρῶτον ὀργανίσθη τὸ γυναικεῖον ἄσυλον, ἡ περιγραφή τοῦ ὁποίου ἔχει ἀξιοσημείωτον εἰδικότητα καὶ δίδει γενικὴν περὶ τοῦ ὅλου ἔργου ἔννοιαν. Οἱ κοιτῶνες, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιλαμβάνει 80 κλῖνας, εἶναι εἰς τὰ ἄνω πατώματα, διαιρουμένου τοῦ ἰσογείου εἰς ἰδιαιτέρα χωρίσματα διὰ τὴν διεύθυνσιν, ἐντευκτήριον, νοσοκομεῖον, μαγειρεῖον, λουτρόν καὶ πλυντήριον. Τὸ ἄσυλον τῶν γυναικῶν ἀνοίγει εἰς τὰς 6 ὥρας τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς 8 τῆς πρωῆας τὸν χειμῶνα, καὶ ἀπὸ τῆς 7 ἑσπερινῆς μέχρι τῆς 7 τῆς πρωῆνης τὸ θέρος. Μέχρι τῆς 9 ὥρας τῆς πρωῆας συγχωρεῖται ἡ ἐν τῷ ἀσύλῳ διαμ. διὰ τὰς θελούσας νὰ ἐργασθῶσιν ἢ νὰ ἀναγνώσωσι (νῆματα καὶ βελόναι, τεμάχια πανίων—βιβλία θρησκευτικὰ, καὶ ἀναγνωστικὰ, χάρτης καὶ γραφίδες προσφέρονται δωρεάν). Ἐκάστη γυνὴ ἐσερχομένη πλύνει τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις λούεται· ἐὰν τὰ φορέματά της εἶναι βεβρεγμένα ἢ ῥυπαρά, ὀδηγεῖται εἰς ἀποξήρανσιν ἢ πλύσιν αὐτῶν. Πρὸ τοῦ ὕπνου λαμβάνει ἐκάστη πινάκιον βροφήματος καὶ τεμάχιον ἄρτου· τὴν πρωτὴν δὲ κύπελλον καφφέ μετὰ μικροῦ λευκοῦ ἄρτου.

Ἡ διεύθυνσις ἐνεργεῖται ὑπὸ διευθυντρίας, προνοούσης περὶ τε τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ περὶ τῆς προμηθείας ὑπηρετικῶν θέσεων εἰς τὰ βουλομένας. Διατηρεῖται ἐν τῷ ἀσύλῳ πᾶσα προσοχὴ εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν ξενοζομένων δυστυχῶν πλασμάτων, ἀπὸ τῶν ὁποίων οὐδεμία ζητεῖται ἐργασία, οὔτε τὸ ὄνομα καὶ ἡ καταγωγή. Μόνη τῆς ἡλικίας ἢ δῆλωσις εἶναι ἀναγκαῖα καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νυκτῶν, τὰς ὁποίας διενυκτέρευσαν τὰ ἄτομα ἐν τῷ ἀσύλῳ. Μέχρι πέντε κατὰ μῆνα διανυκτέρευσεων δύναται ἐκάστη γυνὴ νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τοῦ ἀσύλου, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εἶναι καὶ αὐστηρὰ ἀπαγόρευσις μιᾶς ἢ καὶ δύο πλειοτέρων εἰς τὰς προσερχομένας. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἵνα μὴ ἡ ἀφροντισία μεταβάλλῃ τὴν φιλανθρωπίαν εἰς σκόπελον.¹

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάρρασις Γ. Ζωχιού.]

256.

Ὁ ἄνθρωπος, πρὸς πλάνην τῶν ἄλλων, προσποιούμενος ἀναλαμβάνει τὸ ἐπιτήδευμα ἐκεῖνο σχῆμα, τὸ εἰς τὸ ἐπιτήδευμα αὐτοῦ ἀρμόζον. Διὰ τοῦτο δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὰ τοῦ κόσμου οὐδὲν ἄλλο εἶναι, εἰμὴ προσποιήσις.

257.

Ἡ τοῦ ἤθους βρῦτης πλάσμα εἶναι τοῦ σώ-

ματος, ἐπινοηθὲν πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ νοός.

258.

Ἡ φιλοκαλία τῆς κρίσεως μᾶλλον ἢ τῆς ἀγχινοίας εἶναι καρπός.

259.

Ἡ τοῦ ἔρωτος ἡδονὴ εἶναι αὐτὸς ὁ ἔρωτος, λογίζεται δὲ εὐτυχέστερος ὁ ἐξ ἔρωτος πάσχων ἢ ὁ ἐμποιῶν εἰς ἄλλον τὸ πάθος τοῦ ἔρωτος.

260.

Φερόμεθα φιλοφρόνως, ὅπως τύχωμεν φιλοφροσύνης, καὶ ὅπως ἐκληφθῶμεν ὡς ἄνθρωποι ἥθους λεῖου.

261.

Ἡ συνήθως εἰς τοὺς νεανίας διδομένη ἀγωγή οἰήσεως εἶναι ἐπιμέτρον.

262.

Εἰς οὐδὲν ἄλλο πάθος ὁ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἔρωτος τοσοῦτον ἐπικρατεῖ, ὅσον ἐν τῷ πάθει τοῦ ἔρωτος. Πάντοτε δὲ προθυμότερον ὁ ἄνθρωπος φεῖδεται τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ ἢ τῆς τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου.

263.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἡ κοινῶς λεγομένη ἐλευθεριότης οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ ἡ πρὸς τὸ φιλοδωρεῖν ματαιότης, ἢ ὁ ἄνθρωπος προτιμᾷ τῆς τῶν φιλοδωρημάτων ἀξίας.

264.

Οὐχὶ σπανίως ὁ εὐσπλαγχνιζόμενος εὐσπλαγχνίζεται, διαβλέπων ἐν ἄλλοτρίαις συμφοραῖς συμφορὰς οἰκείας. Σοφῶς δὲ ἡ εὐσπλαγχνία προνοεῖ περὶ τῶν δυστυχημάτων, εἰς ἃ ὁ ἄνθρωπος ἐνδεχόμενος εἶναι νὰ περιπέσῃ. Ἦτοι βοιωθῶμεν τοὺς ἄλλους, ὅπως ὑποχρεώσωμεν αὐτοὺς νὰ βοηθήσωσιν ἡμᾶς εἰς περιστάσεις παρομοίας, αἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἡμέτεραι ἐπικουραὶ, κατὰ ἀλήθειαν, εὐεργεταὶ εἶναι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ἐκ προκαταβολῆς.

265.

Τῆς μικρονοίας εἶναι ἡ ἐπιμονὴ θυγάτηρ· δυσκόλως δὲ ὁ ἄνθρωπος πιστεύει, ὅτι καίται πέρον τοῦ κράτους τῆς ὁράσεως αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Κατὰ τινα ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ τελουμένην ἀγορὰν ἐπίσημὸς τις κυρία ἐπώλει τέτον. Σοβαρὸς τις *τζέντλεμαν*, προσελθὼν ἠρώτησε πόσον τιμᾶται τὸ τέτον.

— Ἐν φράγον τὸ *φλυζάνι*, ἀπεκρίθη ἡ ἀξιεράστος πωλήτρια.

Ὁ Ἀγγλος καταθέτει τὸ φράγον του· ἡ δὲ κυρία πρὶν ἢ δῶσῃ εἰς αὐτὸν τὸ πλῆρες τέτου κύπελλον ἔφερον αὐτὸ εἰς τὰ χεῖλη τῆς καὶ εἶπε·

— Τώρα ἔχει μίαν λίραν!

Ὁ *τζέντλεμαν* ἐξαγαγὼν λίραν κατέθεσεν αὐτὴν μετὰ σοβαρότητος καὶ εἶπε :

— Λάβετε! . . . μόνον σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσετε ἐν ἄλλο *φλυζάνι* καθαρὸν!

Χίρα τις λαβοῦσα σύζυγον τὸν ἀνδράδελφόν τῆς εἶχεν ἐν τῇ ἐστιατορίῳ τὴν εἰκόνα τοῦ μακαρίτου πρώτου ἀνδρός τῆς. Ἡμέραν τινα ἰδὼν τις τῶν προσκεκλημένων τὴν εἰκόνα, ἠρώτησεν ἐὰν εἶνε συγγενοῦς τινος.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη, ἀφελῶς ἡ κυρία, εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ καυμένου τοῦ ἀνδραδέλφου μου!

Τὸν συνταγματάρχην Ρ ἠρώτων «τίνες εἶνε αἱ μεγαλύτεραι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης;»

— Ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ρωσία καὶ ἡ . . . . γυνή, ἀπεκρίθη.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δύο τιὰ ἀποτελοῦν τὴν δύναμιν καὶ ἐξασφαλίζουν τὸν θρίαμβον τῆς ἐξουσίας : «Βλέπειν πάντοτε ἐμπρὸς καὶ ἐνεργεῖν ἄνευ μηδεμιάς ἐξαίρεσεως». (Ε. Ι. Σίμος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πρὸ ἐνὸς μηνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου ἐν Παρισίοις νέος τις 22 ἐτῶν ἐπὶ θεικὸν δέξυ νομισας ὅτι ἦτο ὕδωρ. Παραχρῆμα ὁ παθὼν μετεκομίσθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀγίου Λουδοβίκου κατατρυχόμενος ὑπὸ δεινοτάτων ἀλγηδόνων, αἷτινες προήρχοντο ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν καυμάτων τῶν ὑπὸ τοῦ καυστικοῦ ὑγροῦ προσελθόντων. Ὁ χειρουργὸς ἐρευνήσας καὶ βεβαιωθείς ὅτι μέρος τι τοῦ σωμαχοῦ δεινῶς προσβεβλημένον κατελήφθη ὑπὸ γαγγραίνης, ἐπεχείρησεν ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ φοβερὰν ἐγχείρησιν. Ἐσχισε τὴν κοιλίαν τοῦ πάσχοντος, ἐξεγύμνωσε τὸν στόμαχον καὶ λαβῶν αὐτὸν διὰ λαβίδος τὸν ἐξέσπινεν ἐλαφρῶς ἐξω τῆς κοιλίας καὶ ἀπέκοψε πάντα τὰ ὑπὸ γαγγραίνης προσβεβλημένα μέρη αὐτοῦ. Τοῦτου γενομένου ἔρραψε τὸ χαῖνον τραῦμα καὶ μετ' οὐ πολὺ αἱ πληγαὶ ἐπουλώθησαν καὶ τὴν σήμερον ὁ ἀσθενὴς ἐκτὸς κινδύνου ὧν δύνάται νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνῃ ὡς πρότερον. Δεκαπέντε μόνον τοιαύτας ἐγχειρήσεις ὁπωσοῦν ἐπιτυχεῖς ἀναφέρει ἡ ἐπιστήμη.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἄριστος καὶ εὐκολώτατος τρόπος πρὸς σφραγισιν λινοστολῶν, σινδονίων, χειρομακτρῶν κλπ, εἶνε ὁ ἀκόλουθος: Ἐχε τὸ ὄνομα ἢ τὸ μονόγραμμά σου κεχαρισμένον ἐπὶ σιδηρᾶς σφραγίδος, πύρωσον αὐτὴν ἰσχυρῶς χωρὶς βεβαίως νὰ κοκκινήσῃ. Ἐπειτα κάλυψον δι' ὀλίγης λευκῆς ζαχαρέως λεπτεπιλέπτου τὸ μέρος τοῦ ὑφάσματος καὶ ἐπίθεε μετὰ δυνάμειος τὴν πεπυρωμένην σφραγίδα· τὸ ἐκτυπωθὲν θὰ ἦνε διὰ παντὸς ἀνεξίτηλον.